

Arrest

nr. 138 515 van 13 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 30 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 19 november 2013 waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer verlengd wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDERIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 mei 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 4 augustus 2010 wordt de aanvraag van de verzoekende partij ontvankelijk verklaard.

Op 7 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de verzoekende partij gemachtigd wordt tot verblijf van één jaar op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bij beslissing van 6 december 2012 wordt het verblijf van de verzoekende partij op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voor de duur van 12 maanden verlengd.

Bij brief van 8 augustus 2013 werd de verzoekende partij door de ambtenaar-geneesheer uitgenodigd om, binnen de 8 weken na ontvangst van deze brief, het bijgevoegd medisch getuigschrift volledig en leesbaar ingevuld over te maken evenals alle andere medische rapporten met betrekking tot de evolutie van haar ziekte.

Op 19 november 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet te verlengen. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat S., R. [...] R.R.Nr: [...] samen met haar familieleden een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 12.05.2010. Dat dit verzoek door onze diensten op 07.11.2011 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 13.12.2011 tot 01.12.2012, verlengd op datum van 14.01.2013, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

De omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan bestaan niet langer bestaan, of deze zijn zodanig gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft, m.n:

S., R. [...] R.R.Nr: [...] werd bij schrijven d.d. 08.08.2013 verzocht om de nodige medische verslagen betreffende de evolutie van haar ziekte over te maken, teneinde de gezondheidsproblemen die in het kader van de aanvraag ex artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werden aangehaald te kunnen beoordelen en aldus na te gaan of een verlenging van het tijdelijk verblijfsrecht noodzakelijk is.

De arts-adviseur heeft na uitvoerige en nauwkeurige analyse van deze medische verslagen op 18.11.2013 een medisch advies uitgebracht, stellende dat de behandeling voor betrokkene haar aandoening beschikbaar en toegankelijk is in Servië en er vanuit medisch oogpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar betrokkene haar herkomstland.

Gelet op het advies van de arts-adviseur wordt beslist tot de niet-verlenging van het aan betrokkenen verleende verblijfsrecht.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 13, §3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 9 koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), *juncto* de materiële motiveringsplicht.

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"1.

Voorzover de Raad per impossibile van oordeel zou zijn dat de bestreden beslissing een dienstige verwijzing bevatten naar de overwegingen uit het medisch advies, dient vastgesteld dat de overwegingen in het medisch advies geen enkele feitelijke grondslag hebben.

De motivering van de arts-adviseur is manifest gebrekkig

Zij is zeer duidelijk ingegeven door het huidige beleid van de Staatssecretaris om niet (of slechts zeer zelden) gunstig gevolg te verlenen aan aanvragen o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet voor vreemdelingen uit de Balkan-regio.

In casu werd/ wordt de Staatssecretaris geconfronteerd met een eerdere beslissing (machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. art. 9ter) verleend door haar voorganger op 07.11.11.

Deze werd één maal verlengd, en thans wordt de tweede aanvraag tot verlenging geweigerd.

2.

De aanvraag tot verlenging wordt geweigerd op grond van art. 9 van het KB dd. 17 mei 2007: de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan, bestaan niet langer, of deze zijn zodanig gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is.

Zoals hoger reeds gesteld, wordt in de bestreden beslissing (an sich) niet vermeld welke omstandigheden nu niet langer meer zouden bestaan, of zodanig gewijzigd zouden zijn.

Het medisch advies van dr. TAVERNIER bevat wel (een begin van) zulke motivering.

De dokter-adviseur lijkt in zijn/ haar advies te stellen dat de aandoening inmiddels chronisch geworden is, zonder acute periodes van verergering.

Het medisch advies vermeldt: "in tegenstelling tot met de gezondheidstoestand toen de verblijfsmachtiging werd verleend, gaat het om een stabiele aandoening. Dit is een duidelijk verbetering."

3.

Het is verzoekster en haar raadsman een volstrekt raadsel waarop de adviseur zich baseert om te stellen dat haar aandoening zich thans anders zou voordoen dan bij de oorspronkelijke aanvraag.

Het enige dat thans stabiel is, is de behandeling welke voor haar toegankelijk en beschikbaar is in België.

Zonder enige feitelijke grondslag, zonder enige concrete verwijzing naar het administratief dossier, stelt de arts-adviseur dat het thans om een stabiele aandoening zou gaan, en dat dit vroeger niet het geval geweest zou zijn.

Verwerende partij wordt d.m.v. huidig verzoekschrift uitgenodigd om te verduidelijken waarop de arts-adviseur zich baseert om deze stelling te formuleren.

De raadsman van verzoekster heeft nazicht gedaan van het administratief dossier en is tot volgende vaststellingen gekomen:

- de attesten bijgevoegd bij de laatste aanvraag tot verlenging (van psychiater BEUNIS) bevatten een (woordelijk) identieke herschrijving van de aard en de ernst van de aandoening (punt B van het standaard medisch getuigschrift) als de attesten gevoegd bij de oorspronkelijke aanvraag en bij de eerste aanvraag tot verlenging (!). Verzoekster beveelt de Raad een vergelijking van de verschillende attesten aan; hieruit kan in geen geval een verbetering ("stabilisering") van haar aandoening worden afgeleid;

- behoudens deze attesten (waaruit geenszins een verbetering of stabilisering kan worden afgeleid) zijn er geen andere gegevens waarop de arts-adviseur zich kan steunen:

- de arts-adviseur heeft nagelaten verzoekster persoonlijk op te roepen voor een onderzoek;*
- de arts-adviseur heeft nagelaten in toepassing van art. 4 van het KB van 17 mei 2007 een bijkomend advies te vragen aan een deskundige (een psychiater)*

Zonder te beschikken over één concreet element/ stuk dat zijn stelling ondersteunt, oordeelt de arts-adviseur dat er een verbetering zou zijn ingetreden.

Het advies van de arts-adviseur is m.a.w. gebrekkig en mist feitelijke grondslag.

Er kunnen zich terzake toch wel ernstige vragen worden gesteld bij de beweerde onafhankelijkheid van deze door de Belgische staat betaalde arts-adviseur.

Het advies van de arts-adviseur kan gekaderd worden in het huidige (politiek en electoraal) beleid van de Staatssecretaris in de behandeling van aanvragen o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet.

Van een arts-adviseur mag evenwel redelijkerwijze meer ernst verwachten in de uitoefening van zijn beroep (cfr. de eed van Hippokrates).

De stelling van de arts-adviseur dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan of zijn gewijzigd, mist elke feitelijke grondslag.

De arts adviseur motiveert evenmin in zijn advies nopens het voldoende ingrijpend en niet- voorbijgaand karakter van de gewijzigde omstandigheden, verplichting welke nochtans uitdrukkelijk werd opgelegd in art. 9 van het kwestieuze KB.

Waar de bestreden beslissing gesteund is op dit medisch advies, is zij zelf ook behept met een gebrekkige motivering.

Een schending van de materiele motiveringsverplichting (ex art. 1-3 Wet 29 Juli 1991) ligt voor."

2.1.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot de middelen van de verzoekende partij in haar nota:

"Uit het verzoekschrift blijkt dat zij tevens de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat, behoudens de vaststelling dat in de bestreden beslissing de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan toepassing werd gemaakt van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007, verzoekster niet aantoont welke belang zij heeft bij haar kritiek omtrent de elementen op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer heeft vastgesteld dat het om een stabiele aandoening gaat.

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift, waar zij verwijst naar het feit dat de voorgelegde medische getuigschriften een " (woordelijk) identieke beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening" bevatten als de medische getuigschriften die werden voorgelegd bij de aanvraag d.d. 12 mei 2010, immers zelf aan op basis waarvan de ambtenaar-geneesheer tot het besluit is gekomen dat het om een stabiele aandoening, met name om een onveranderlijke aandoening gaat.

De formele motiveringsplicht houdt overigens niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden. Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr. 172.821). Het volstaat dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze werd genomen. (R.v.V., 25 januari 2012, nr. 73 906)

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekster met haar betoog evenmin aantoont dat verwerende partij en de ambtenaar- geneesheer niet zouden zijn uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, noch dat zij die niet correct zouden hebben beoordeeld.

Zij toont evenmin aan dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing.

Het derde middel is ongegrond."

2.1.3. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, zodat het middel dient te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt *in casu* nazicht in van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidde op het ogenblik van de bestreden beslissing als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

(...)”

Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van het vermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar de aanvrager verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft.

De Raad stelt vast dat de gemachtigde, op basis van artikel 13 van de Vreemdelingenwet en artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, gemachtigd is om na te gaan of de verzoekende partij, in hoofde van wie medische elementen werden voorgelegd, nog steeds voldoet aan de bijzondere omstandigheden op basis waarvan voordien een machtiging tot voorlopig verblijf werd toegekend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In het bijzonder is het de gemachtigde toegestaan om

na te gaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is.

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 luidt als volgt:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Artikel 13, §3, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

(...;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

(...).”

Op 12 mei 2010 heeft de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend in functie van haar medische problematiek.

Op 17 oktober 2011 heeft een door verweerder aangestelde arts een advies omtrent de medische problematiek van de verzoekende partij gegeven. In dit advies wordt aangegeven: *“Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene, een 41-jarige vrouw uit Servië, lijdt aan post-traumatische stress stoornis. Ze wordt hier al lange tijd voor behandeld. Toch is haar psychische toestand nog steeds niet gestabiliseerd.*

Analyse van het dossier in combinatie met waarnemingen tijdens de consultatie en het psychiatrisch onderzoek, laten mij toe te stellen dat deze vrouw op dit ogenblik om medische redenen niet in staat is om terug te keren naar land van herkomst. Voor continuïteit van zorg is het noodzakelijk dat zij voor de periode van één jaar in België kan blijven.

Conclusie:

Gezien de ernst en de aard van deze aandoening kan post-traumatische stress stoornis inderdaad beschouwd worden als een aandoening die, indien onbehandeld, een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.”

Bij beslissing van 7 november 2011 wordt de verzoekende partij tot een verblijf van één jaar gemachtigd. Zij wordt in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Bij beslissing van 6 december 2012 wordt het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor de duur van 12 maanden verlengd.

Op 21 oktober 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 19 november 2013 weigert de verwerende partij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te verlengen. Dit is de bestreden beslissing, waarvan het determinerend motief erin bestaat dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is, nu de adviserend arts in zijn advies van 18 november 2013, dat aan de bestreden beslissing wordt toegevoegd, stelde dat *“de behandeling voor betrokkene haar aandoening beschikbaar en toegankelijk is in Servië en er vanuit medisch oogpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar betrokkenen haar herkomstland.”*

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift onder meer aan dat het voor haar een raadsel is waarop de adviseur zich baseert om te stellen dat haar aandoening zich thans anders zou voordoen dan bij de oorspronkelijk aanvraag. Ze wijst erop dat het enige wat stabiel is, de behandeling is die voor haar toegankelijk en beschikbaar is in België. Voorts verwijst ze naar de medische attesten die ze aan haar aanvraag tot verlenging gevoegd heeft en naar de attesten gevoegd bij haar oorspronkelijke aanvraag.

Op basis van een vergelijking van deze attesten stelt de verzoekende partij dat er in geen geval een verbetering ("stabilisering") van haar aandoening kan worden afgeleid.

Uit het aan de bestreden beslissing toegevoegde medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 18 november 2013, waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, blijkt dat er volgens de ambtenaar-geneesheer, gelet op alle door de verzoekende partij aangebrachte medische elementen en attesten, op het moment van de bestreden beslissing sprake was van een posttraumatisch stresssyndroom dat medicamenteus wordt behandeld, waarbij hij besluit dat de situatie inmiddels is gestabiliseerd, hetgeen een bevestiging zou vinden in het feit dat de verzoekende partij geen acute periodes van verergering zou hebben gekend. Voorts geeft de ambtenaar-geneesheer aan dat de ziekte chronisch is geworden en dat een posttraumatisch stresssyndroom spontaan verbetert over een verloop van tijd. De ambtenaar-geneesheer concludeert hieruit dat dit een duidelijke verbetering is in vergelijking met het moment waarop de verblijfsmachtiging werd verleend, namelijk 7 november 2011.

Volgens artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, hierboven geciteerd, dient *"te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben."*

Uit de bestreden beslissing noch uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt op afdoende wijze dat werd nagegaan of er sprake is van veranderde omstandigheden of dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend veranderd zijn met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter. Er blijkt niet op ondubbelzinnige wijze uit de motieven dat een verbetering van het posttraumatisch stresssyndroom kan worden aanzien als een wijziging van de medische problemen. In elk geval kan uit de motieven van het advies van de arts aangesteld door de verwerende partij niet worden afgeleid of de verandering "voldoende ingrijpend" is en niet-voorbijgaand. De arts van de verwerende partij stelt enkel dat er een stabilisatie is van de toestand daar er geen periodes van acute verergering geweest zijn. De gemaakte conclusie lijkt dan ook onvolledig, minstens kennelijk onredelijk.

Uit het medisch advies van 17 oktober 2011 dat heeft geleid tot de machtiging tot verblijf, bleek reeds dat de verzoekende partij leed aan een posttraumatisch stresssyndroom waarvoor zij medicamenteus behandeld werd. In voormeld medisch advies wordt ook aangegeven dat de verzoekende partij hier al enige tijd voor behandeld wordt. Uit het laatste advies van de ambtenaar-geneesheer van 18 november 2013 blijkt dat de ambtenaar-geneesheer bevestigt dat de verzoekende partij lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom waarvoor zij medicamenteus behandeld wordt en er zich geen acute verergeringen hebben voorgedaan, waaruit de ambtenaar-geneesheer concludeert dat de situatie gestabiliseerd is.

De loutere vaststelling dat *"de situatie is gestabiliseerd"* wijst op het eerste gezicht niet op veranderde omstandigheden die voldoende ingrijpend zijn.

Uit het voorgaande blijkt niet op ondubbelzinnige wijze dat er sprake is van een verandering van omstandigheden met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter, nu het medisch attest van 18 november 2013 slechts bevestigt dat de verzoekende partij lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom waarvoor zij medicamenteus behandeld wordt en waar er zich geen acute verergeringen hebben voorgedaan, hetgeen reeds werd vastgesteld in het medisch attest van 17 oktober 2011. Uit het medisch attest van 17 oktober 2011 blijkt ook niet dat er zich voorafgaand aan de aanvraag of de beoordeling door de ambtenaar-geneesheer acute verergeringen hebben voorgedaan. In voormeld attest wordt integendeel aangegeven dat de verzoekende partij hier al enige tijd voor behandeld wordt, doch dat haar psychische toestand nog steeds niet gestabiliseerd is.

De redenering van de verwerende partij kan niet gevolgd worden, nu het vaststellen van de "stabilisatie" van de aandoening en het feit dat er geen periodes van acute verergering geweest zijn, slechts een bevestiging is van hetgeen reeds eerder werd vastgesteld. De Raad kan uit dergelijke motivering niet afleiden welke omstandigheden veranderd zijn op een voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande wijze.

Voorts maakt de ambtenaar-geneesheer in zijn advies waarop de verwerende partij haar beslissing heeft gebaseerd niet aannemelijk waarop hij zich baseert om te stellen dat *"een PTSS [...] bovendien spontaan [verbetert] over het verloop van tijd"*. Dit blijkt geenszins uit de door de verzoekende partij voorgelegde medische attesten waarnaar de ambtenaar-geneesheer in zijn advies uitdrukkelijk verwijst. Evenmin blijkt dit uit andere stukken van het administratief dossier. Integendeel blijkt uit het medisch

attest van 2011: *“Ze wordt hier al lange tijd voor behandeld. Toch is haar psychische toestand nog steeds niet gestabiliseerd.”* Gelet op deze elementen kan niet begrepen worden waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunt om te stellen: *“een PTSS verbetert bovendien spontaan over het verloop van tijd”*.

De verzoekende partij maakt een schending van de motiveringsplicht aannemelijk. Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 november 2013 waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer verlengd wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS